

עפ"ג (מרכז) 40860-12-24 - אורלי נתנאל נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 40860-12-24 - אורלי נתנאל נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 40860-12-24

אורלי נתנאל

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד בן אסולין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[28.07.2025]

כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל, אב"ד

כבוד השופט עבאס עאסי

כבוד השופט ד"ר מאור אבן חן

פסק דין

השופט אבן חן:

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון מיום 27.11.2024, שניתן על ידי כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי, בת"פ 25238-11-22, בו הודתה המערערת והורשעה במסגרת הסדר דיוני בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (9 עבירות) - לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - החוק); קבלת דבר במרמה (6 עבירות) - לפי סעיף 415 רישא לחוק; התחזות כאדם אחר במטרה להונות (7 עבירות) - לפי סעיף 441 רישא לחוק; גניבה (3 עבירות) - לפי סעיף 384 לחוק; חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה (2 עבירות) - לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995; הונאה בכרטיס חיוב (2 עבירות) - לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986. עובדות כתב האישום בתמצית:

2. על פי החלק הכללי של כתב האישום, בחודש אוקטובר 2021 ובחודשים אוגוסט-אוקטובר 2022 (להלן: התקופה הרלוונטית), נהגה המערערת יחד עם אחר לאסוף ולהתחקות אחר פרטי זיהוי של קורבנות שונים באמצעות איסוף מכתבים, מסמכים, פנקסי המחאות וכרטיסי אשראי מתיבות הדואר שלהם בעיר נתניה. לצורך השלמת פרטי הזיהוי של הקורבנות התקשרה המערערת עם חוקר פרטי וביקשה לקבל פרטי זיהוי נוספים של חלק מהקורבנות. בהמשך יוצרה המערערת קשר עם חברות תקשורת לצורך נידוי קווי הטלפון של הקורבנות למכשיר טלפון וכרטיסי סים שהחזיקה ברשותה ובכך קיבלה שליטה מלאה על קווי הטלפון של הקורבנות. המערערת התקינה אפליקציות וואטס-אפ המקושרות לקווי הטלפון של מספר קורבנות וכן אפליקציות בנקאיות, חדרה לחשבוניות בנק דיגיטליים של מספר קורבנות וביצעה בשמם פעולות שונות, לרבות הזמנת כרטיסי סים, מכשירי טלפון וכן פעולות בנקאיות כגון משיכת כספים, הזמנת פנקסי המחאות וכרטיסי אשראי, לקיחת הלוואות והעברות בנקאיות לחשבוניות בנק של המערערת ושל אחרים. לשם כך, החזיקה המערערת במספר מכשירי טלפון שונים ובעשרות כרטיסי סים. בדרך זו קיבלה המערערת כספים במרמה משמונה אנשים שונים בסך כולל של 155,000 ₪.
3. על פי האישום הראשון, במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך אוגוסט 2022, נטלה המערערת מסמכים מתיבת הדואר של מתלוננת 1, דלתה מהם את פרטי הזיהוי ואת מספר הטלפון שלה, ובאמצעות החוקר הפרטי קיבלה פרטים נוספים הנוגעים למתלוננת 1. בהמשך, בין המועדים 23.8.22-24.8.22, יצרה המערערת קשר טלפוני עם חברת התקשורת "הוט", הזדהתה כמתלוננת 1 וביקשה להעביר את קו הטלפון למספר סים חדש שהיה ברשותה. לאחר שקיבלה המערערת שליטה מלאה על השיחות וההודעות של מתלוננת 1, המערערת התקינה אפליקציה של בנק לאומי המקושרת לחשבון הבנק של מתלוננת 1, ורכשה שליטה מלאה על חשבונה. המערערת ביצעה פעולות בנקאיות בשם מתלוננת 1, עדכנה את כתובת מגוריה לכתובת המגורים של המערערת וכן את פרטי התקשרות של מתלוננת 1 לפרטי המערערת. בהמשך, ביום 5.9.2022 נטלה המערערת הלוואה דיגיטלית בסך של 218,000 ₪ שהועברה לחשבון המתלוננת ללא ידיעתה והסכמתה. החל מאותו מועד, בין המועדים 30.8.22-7.9.22, ביצעה המערערת פעולות של משיכה והעברות בנקאיות, במספר הזדמנויות שונות, בסכום כולל של 102,000 ₪. בחלק מהמקרים המערערת ביצעה העברות בנקאיות לחשבון הבנק שבבעלותה לצורך כיסוי חובותיה. במקרה אחר המערערת ביצעה העברה בנקאית לחשבון בנק של אדם אחר בעקבות חוב כספי כלפיו, וכספים אלו הושבו למתלוננת על ידי הבנק.
4. על פי האישום השני, במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך חודש ספטמבר 2022, נטלה המערערת מתיבת הדואר של מתלוננת 2 את כרטיס האשראי שבבעלותה. בסמוך ליום 13.9.2022, קיבלה המערערת באמצעות החוקר הפרטי, פרטי זיהוי נוספים של מתלוננת 2, יצרה קשר עם חברת "הוט", תוך שהיא מזדהה כמתלוננת 2, וביקשה להעביר את קו הטלפון למספר סים חדש שהיה ברשותה. לאחר שקיבלה המערערת שליטה מלאה על השיחות וההודעות של מתלוננת 2, ובהתאם לשיטת הביצוע, בין המועדים 14.9.22-7.10.22, במספר הזדמנויות שונות, משכה המערערת כספים ועשתה שימוש בכרטיס האשראי של מתלוננת 2, ללא ידיעתה והסכמתה, בסכום כולל של 18,069 ₪.
5. על פי האישום השלישי במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך חודש ספטמבר 2022, נטלה המערערת מתיבת הדואר של מתלוננת 3 את כרטיס האשראי שבבעלותה ומספר הטלפון שלה. בהמשך, יצרה קשר עם חברת "הוט" תוך שהיא מזדהה כמתלוננת 3, ביקשה להעביר את קו הטלפון של מתלוננת 3 ושל בן זוגה, למספר סים חדש שהיה ברשותה. לאחר שקיבלה המערערת שליטה מלאה על השיחות וההודעות של מתלוננת 3, ושל בן זוגה, המערערת הזמינה מחברת "הוט" כרטיסי סים וקו טלפון נוסף בשם מתלוננת 3, וביקשה שאלה ימסרו בכתובת מגורי המערערת. לאחר מכן, המערערת התקינה אפליקציה בנקאית המקושרת לחשבון הבנק של מתלוננת 3 ובכך רכשה שליטה מלאה על חשבון הבנק שלה. החל מאותו מועד ובהתאם לשיטת הביצוע, בין המועדים 4.10.22-7.10.22, במספר הזדמנויות שונות, משכה המערערת כספים מחשבון הבנק של מתלוננת 3, ללא ידיעתה והסכמתה, בסכום כולל של 6,000 ₪.

6. על פי האישום הרביעי, במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך חודש אוקטובר 2022, נטלה המערערת מתיבת הדואר של מתלוננת 4 פנקס שיקים, מסמכי זיהוי ומספר טלפון שהיו בבעלותה. בהמשך, בסמוך ליום 2.10.2022, קיבלה המערערת באמצעות החוקר הפרטי את מספר תעודת הזהות של מתלוננת 4. בסמוך ליום 3.10.2022, המערערת יצרה קשר עם מתלוננת 4 באמצעות אפליקציית וואטס-אפ, באמצעות קווי טלפון המוזכרים באישום 3 לעיל וקווים נוספים, כאשר במספרי הטלפון באמצעותם התכתבה נרשמו שמותיהם של המתלוננות 1 ו-5. המערערת הציגה עצמה למתלוננת 4 כחוקר משטרה מתחנת כפר סבא, מסרה לה מספר אישי פיקטיבי של שוטר, והודיעה לה שפנקסי השיקים שלה נמצאים בחזקתה, ולצורך השבתם נדרשת מתלוננת 4 לשלוח לה צילום תעודת זהות וצילום כרטיס אשראי, והמתלוננת 4 עשתה כן. בהמשך, בין המועדים 2.10.22-24.10.22, ובהתאם לשיטת הביצוע, העתיקה המערערת את קו הטלפון לכרטיס סים שהחזיקה ברשותה ובכך רכשה שליטה מלאה על קו הטלפון של מתלוננת 4. בנוסף, הזמינה המערערת 4 כרטיסי סים וקו טלפון נוסף תוך שהיא מתחזה למתלוננת 4. כמו כן, ביום 24.10.2022 משכה המערערת כספים מחשבון הבנק של המתלוננת 4 בסך של 2,000 ₪.
7. על פי האישום החמישי, במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך חודש אוקטובר 2022, נטלה המערערת מתיבת הדואר של מתלוננת 5 מסמכי זיהוי שהיו בבעלותה. בהמשך, בין המועדים 16-18.10.2022, ובהתאם לשיטת הביצוע, רכשה המערערת שליטה מלאה על קו הטלפון של מתלוננת 5, ולאחר מכן משכה כספים מחשבון הבנק שלה, בשתי הזדמנויות שונות, בסכום כולל של 4,000 ₪.
8. על פי האישום השישי, במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך חודש אוקטובר 2022, המערערת נטלה מתיבת הדואר של המתלוננת 6 מסמכי זיהוי שהיו בבעלותה. בסמוך ליום 18.9.2022, קיבלה המערערת באמצעות החוקר הפרטי, פרטים מזהים נוספים של מתלוננת 6. בהמשך, בסמוך ליום 18.10.2022, בהתאם לשיטת הביצוע, רכשה המערערת שליטה מלאה על קו הטלפון של מתלוננת 6, ולאחר מכן השתמשה בכרטיס אשראי ומשכה כספים מחשבון הבנק של מתלוננת 6, במספר הזדמנויות שונות, בסכום כולל של 16,520 ₪.
9. על פי האישום השביעי, ביום 20.10.2021 יצרה המערערת קשר עם חברת "הוט", הזדהתה באמצעות מספר תעודת זהות השייך לקטין, ורכשה מכשיר טלפון סלולרי בסך של 7,020 ₪, תוך שביקשה לשלם בכרטיס נטען, בידועה שאין בו סכום כלשהו. בהמשך, ביום 26.10.2021 יצרה המערערת קשר עם חברת "הוט", הזדהתה באמצעות תעודת זהות של בנה של מתלוננת 5, ורכשה מכשיר טלפון סלולרי בסך 7,736 ₪ תוך שביקשה לשלם באמצעות כרטיס נטען, בידועה שאין בו סכום כלשהו.
- עיקרי גזר הדין של בית המשפט קמא:
10. ביום 27.11.24 גזר בית המשפט קמא על המערערת את העונשים הבאים: 26 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהמערערת לא תבצע עבירות עם יסוד של מרמה או זיוף למשך 3 שנים מיום שחרורה; קנס בסך 10,000 ₪, או 100 ימי מאסר תמורתו; ופיצוי כספי למתלוננים בסך כולל של 148,000 ₪

11. במסגרת גזר הדין, בית משפט קמא קבע כי נוכח העובדה שלכל מרומה אינטרס רכושי העומד בפני עצמו, כאשר העבירות בוצעו בנפרד, במועדים שונים וכלפי נפגעים שונים, הגם שבתוך תקופה קצרה, בכל פעם גובשו מחדש יסודות העבירה באופן עצמאי. בנסיבות אלה סבר בית המשפט קמא כי יש לקבוע מתחם עצמאי ונפרד לכל אחד מהאישומים.
12. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בית המשפט קמא נתן את דעתו בין היתר לדרכי המרמה התחכום, הפגיעה החמורה בפרטיות, ההתחזות, התעוזה, החזרתיות, חלקה המרכזי של המערערת אשר גרפה את הכספים לכיסה, התכנון שקדם למעשיה, מידת הנזק שנגרם, גילן המבוגר של חלק מהנפגעות כמו גם היקף הסכומים שהתקבלו בידי המערערת במרמה העומד על סך של 155,000 ₪.
13. בית המשפט קמא הפנה למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מרמה והונאה וקבע כי ביחס לאישום הראשון, מתחם העונש ההולם נע בין 18-40 חודשי מאסר בפועל. ביחס ליתר האישומים מתחם העונש ההולם נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל, כאשר מתחם העונש הכולל של כלל האישומים הועמד בטווח שבין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.
14. בית המשפט קמא התייחס לנסיבות ביצוע העבירות בכל אחד מהאישומים וקבע כי המערערת פעלה בדרך של מרמה מתוכננת ומתוחכמת, כדי לקבל כספים ומתוך תאוות בצע לשמה. המערערת פיתחה שיטת ביצוע, מעין "פנטז" עברייני מרמתי, בין היתר באמצעות איסוף מידע פרטי מגניבת כרטיסי אשראי, תוך שפגעה בקטין ואף התחזתה לשוטר על מנת לקבל פרטים מזהים נוספים, עובדה המלמדת על תעוזה ותחכום רבים. לאור זאת, נקבע כי חומרת מעשיה של המערערת אשר פגעו הן ברכוש והן בפרטיות של המתלוננים, מחייבת להשיב למערערת כגמולה תוך שימת דגש על כל אותם נפגעים ולהעדיף על פני שיקולים אישיים של המערערת.
15. בית המשפט קמא נתן את דעתו לתצהירי נפגעות העבירה מהם עלה כי מעשי המרמה היו בחלקם כלפי נשים מבוגרות, אשר מעבר לנזק הכספי סבלו מנזק נוסף בדמות גניבת דעת, פגיעה בפרטיות ועוגמת נפש של ממש. נקבע כי אין לתת משקל למניעי המערערת במעשיה ולטענתה כי ביצעה את המעשים מתוך מצוקה כלכלית ויש להניח את כובד המשקל על האינטרס הציבורי ועל העוול שנגרם למתלוננים שמצוקתם רבה יותר ממצוקת המערערת.
16. מעבר לכך, בית המשפט קמא הביא בחשבון את עברה הפלילי של המערערת הכולל ארבע הרשעות קודמות לרבות בעבירות הונאה, מרמה גניבה וזיוף, תוך שקבע כי מדובר בנאשמת חזרתית ששבה לסורה פעם אחר פעם. בהקשר זה בית המשפט קמא הפנה לדברי המערערת בהליך ת"פ 4024-08-15 שנוהל בעניינה, וקבע כי הצער והחרטה שהביעה המערערת בהליך הנוכחי הם מעושים, לא כל שכן, גם אז הוצג בפני בית המשפט מצבה הרפואי הקשה, אשר התברר כי לא מנע ממנה לשוב ולבצע את מעשי המרמה ביתר שאת.

17. בנוסף בית המשפט קמא שקל את העובדה כי המערערת לא השיבה לאיש מן המתלוננים את הגזלה. בית המשפט קמא דחה את הסברי ההגנה ביחס למצוקתה הכלכלית וקבע כי אילו הייתה המערערת מתחרטת באופן אמיתי על מעשיה, יכולה הייתה לפעול להשבת הגזלה ולו באופן חלקי על פי יכולתה, כבר לאחר חקירתה משטרה, או במועד הגשת כתב-האישום, או לכל הפחות לאחר הרשעתה. הודגש כי המערערת זכאית לקצבת נכות והיא יכולה הייתה, אילו רצתה בכך, ליצור במהלך השנים מערך חודשי סדור של השבת הכספים.
18. לצד קביעות אלה, בית המשפט קמא זקף לזכותה של המערערת את הודאתה, את העובדה כי חסכה זמן שיפוטי ניכר ובכלל זה העדתם של המתלוננים, כמו גם את מצבה הרפואי שנתמך במסמכים רבים שהוגשו על ידי ההגנה. אשר למצבה הרפואי בית המשפט קמא נתן את דעתו לכך שהמערערת סובלת ממחלת ריאות חסימתית קשה על רקע עישון, מסתייעת בחמצן ובמהלך ההליך נזקקה לאשפוזים לפרקי זמן נכבדים, כשמדובר באישה סיעודית, מסתייעת בהליכון ומתניידת בעיקר בכיסא גלגלים, הוכרה על-ידי המל"ל כנכה בשיעור 89 אחוזים והיא זכאית לקצבת נכות.
19. יחד עם זאת נקבע כי לא הוצגו בפני בית המשפט קמא כל חוות דעת התומכות בטענה, כי השמתה של המערערת מאחורי סורג ובריוח תוביל לפגיעה אנושה בבריאותה, או כי נציגי שירות בתי הסוהר אינם ערוכים לטפל באסירה במצבה הבריאותי. בהתאם לכך בית המשפט קמא קבע כי אין במצבה הרפואי כדי למנוע ענישה בעלת משקל מאחורי סורג ובריוח, ואין בו כדי להציב את המערערת מחוץ לתחתית מתחם הענישה, אך נכון יהיה למקם את עונשה של המערערת לקראת תחתית מתחם הענישה, וזאת חרף עברה הפלילי. בנוסף, בית המשפט קמא הביא בחשבון את העובדה כי המערערת הייתה עצורה כ-160 ימים, אז שוחררה עקב מצבה הרפואי והועברה למעצר בית.
20. בית המשפט קמא התייחס לחוות דעת של הממונה על עבודות שירות לפיה מצבה הרפואי של המערערת אינו מאפשר השתלבותה בעבודות השירות וקבע כי נוכח השיקולים שפורטו אין לצמצם את דינה של המערערת למסגרת ענישה בדרך של עבודות שירות, דבר שעלול להעביר מסר מקל וסלחני בפרט בשים לב לעברה הפלילי ולעובדה כי המערערת לא השיבה את הגזלה ולו באופן חלקי.
- טיעוני המערערת:

21. לטענת המערערת, בית המשפט קמא לא נתן את המשקל הראוי למצבה הרפואי של המערערת וגזר הדין אינו כולל תיאור ממצה של השתלשלות האירועים שהובילה להתדרדרות רפואית וסכנת חיים של ממש במהלך ניהול ההליך. לטענתה, בחודש מרץ 2023 הובהלה המערערת מבית המעצר נווה תרצה לבית החולים אסף הרופא, שם אושפזה במחלקת טיפול נמרץ וקיבלה טיפול רפואי בהיותה מורדמת ומונשמת. המערערת הייתה מאושפזת במשך כחודש ימים ואף נאלצה לעבור ניתוח חירום דחוף ובהמשך הועברה לאשפוז במחלקת פנימית למשך שבועיים נוספים עד לשחרורה. ביום 4.4.23 בעקבות מצבה הרפואי, הוסכם לשחררה ממעצר והמערערת הועברה לשיקום בבית לוינסטיין, שם שהתה במשך חודש ימים. בהמשך, בחודש יולי 2023 הובהלה המערערת פעם נוספת למחלקת טיפול נמרץ בבית החולים כשהיא מונשמת ומורדמת ואושפזה למשך שמונה ימים עד שהועברה למחלקת פנימית למשך שבועיים נוספים. מאז מצויה המערערת במעקב רפואי וכפי שעולה מהמסמכים הרפואיים מדובר במערערת המוכרת כבעלת 89% נכות, הסובלת מאירועים חוזרים של קוצר נשימה ודלקות ריאה. כמו כן, נטען כי בשל מצבה הרפואי הותלו ההליכים המשפטיים נגד המערערת למשך כ-5 חודשים - נתון שלא זכה להתייחסות בגזר הדין.
22. לטענת המערערת קיים קשר ישיר בין הסיכוי להתדרדרות במצבה הרפואי, כפי שאירעה במהלך מעצרה של המערערת בין כותלי בית הסוהר לבין עונש המאסר בפועל שהושת עליה, בייחוד לתקופה כה ממושכת. לדידה, השתה עונש מאסר בפועל יוביל לסיכון של ממש בתוחלת חייה של המערערת, כפי שעולה בחוות דעת רפואית מיום 15.12.24 (להלן: מסמך רפואי מיום 15.12.24), המלמדת על כך שחלה התדרדרות נוספת במצבה הבריאותי של המערערת מאז מועד מתן גזר הדין, כך ששליחתה לכלא תסכן את בריאותה ואת חייה.
23. בנוסף נטען כי בית משפט קמא שגה בכך שלא קבע כי מדובר "באירוע אחד" לו מתחם עונש אחד, בהתאם להלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.24)), שהרי האמור בכתב האישום מלמד על קשר הדוק בין האירועים הנובעים מתכנית פלילית אחת, כאשר מתקיימת סמיכות זמנים בין האירועים המתוארים בכתב האישום שרובם נפרשו על פני 3 חודשים.
24. עוד נטען כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא אינו עולה בקנה אחד עם רמת הענישה הנוהגת כאשר הפסיקה אליה הפנה בית המשפט קמא נוגעת למקרים במקרים חמורים בהרבה, בהם היקף ההונאה רב פי כמה מההיקף המיוחס למערערת, ומשכך אין לגזור מהם גזירה שווה לעניינה.
25. מעבר לכך, שגה בית משפט קמא בהחלטתו מיום 18.9.24, עת שדחה את בקשת ההגנה להפנות את המערערת פעם נוספת אל הממונה על עבודות השירות, לטובת מציאת מקום השמה עבורה, ולזמן את נציגת הממונה על עבודות השירות שערכה את חוות הדעת לעדות. מחוות דעת הממונה עולה כי לא נמצא מקום עבודה להשמת המערערת הן בשל אופי העבירות בהן הורשעה והן בשל מצבה הרפואי והעובדה כי היא מתניידת בכיסא גלגלים. לטענת ב"כ המערערת, בתיקי מרמה חמורים יותר מצא הממונה מקום תעסוקה עבור אותם נאשמים ולא ברור מדוע החריג את עניינה של המערערת מאותם מקרים. בנוסף, ב"כ המערערת הפנה לפסיקה בה מצא הממונה מקום מתאים לנאשמים המרותקים לכיסא גלגלים, כאשר נטען כי עניינה של המערערת אינו שונה בהקשר זה ומכל מקום אין זה סביר כי המערערת תישלח אל מאחורי סורג ובריח, אך בשל היעדר מקומות השמה מונגשים לאנשים עם מוגבלויות. אמנם בית משפט קמא הבהיר מלכתחילה כי לא היה שוקל בחיוב את עתירת המערערת להשית עליה עונש שירוצה בעבודות שירות, ברם, לטענת המערערת, לו הייתה מתקבלת חוות דעת חיובית מטעם הממונה, היה הדבר משפר את מצבה הן בשלב הטיעון לעונש ולבטח בשלב הערעור.

26. מעבר לכך, נטען כי בית המשפט קמא לא נתן את דעתו לעמדתו של בית המשפט העליון לענישת נשים וכליאתן מאחורי סורג ובריח, תוך שהפנה בעניין זה לע"פ 5829/21 קירשנבאום נ' מ"י (24.8.22) (להלן: עניין קירשנבאום), וביקש להתחשב בנתוניה של המערערת - אישה ילידת שנת 1977, אשר חייה בזוגיות ללא ילדים, וסובלת מבעיות רפואיות שונות בעטיין מתניידת עם כיסא גלגלים ומחוברת לבלון חמצן באופן קבוע, כאשר זהו מאסרה הראשון. טיעוני המשיבה:
27. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור על כל חלקיו. לטענתו, גזר דינו של בית המשפט קמא מנומק היטב, לרבות בכל הנוגע למצבה הרפואי של המערערת אשר קיבל בסופו של יום משקל במסגרת העונש שנגזר עליה, בשעה שבית המשפט מיקם את עונשה קרוב לתחתית המתחם שנקבע. לטענתו, הגם שמצבה הרפואי של המערערת הינו מורכב, שירות בתי הסוהר ערוך לטיפול בה בין כותלי בית הסוהר וממילא פתוחה בפני המערערת הדרך לפנות בבקשה לשחרור מטעמים רפואיים בהתאם להוראות המתאימות במסגרת חוק שחרור על תנאי ממסר, התשס"א-2001.
28. ב"כ המשיבה הדגיש כי גם במסגרת הרשעתה הקודמת המערערת ביקשה להתחשב במצבה הרפואי המורכב, חרף האמור, הדבר לא עצר אותה מלהמשיך בביצוע עבירות המרמה נשוא הדיון.
29. לטענת ב"כ המשיב מדובר בתיק מרמה חריג בהיקפו, במידת התחכום, התעוזה והזלזול המופגן בנוזק שנגרם לנפגעי העבירה, בחלק מהמקרים מדובר באנשים מבוגרים, כאשר עד היום המערערת לא השיבה את שגולה. הודגש כי מדובר במי שפעלה באופן שיטתי, כשהתנהלותה של המערערת אינו מאפשר מתן אמון בחרטה שהביעה בפני בית המשפט קמא. השתלשלות הליך הערעור:
30. לאחר הגשת הודעת הערעור, הגיש ב"כ המערערת חוות דעת רפואית מעודכנת בעניינה של המערערת שנערכה ביום 7.1.25 על ידי ד"ר מאיר קרופסקי (להלן: חוות דעת מיום 7.1.25), ממנה עלה כי המערערת הינה חולה סיעודית מורכבת עם תחלואה רב מערכתית, כשלשיטתו, שהייתה בין כתלי הכלא תסכן את בריאותה ואת חייה.
31. בדיון שנערך ביום 27.1.25 הורה בית המשפט לב"כ המערערת להעביר את מלוא המסמכים הרפואיים למנהל טו"ש בשב"ס וכן למנהל מר"ש לצורך גיבוש חוות דעת בנוגע לשאלה האם ניתן יהיה לטפל במערערת במהלך מאסר, באופן שהיא תקבל מענה לכלל צרכיה הרפואיים.

32. ביום 21.4.25 הוגש לבית המשפט מכתב שנשלח באמצעות דואר אלקטרוני מיום 6.2.25 מטעם נציגת המחלקה המשפטית (להלן: עמדת שב"ס מיום 6.2.25), בו צוין כי מבדיקה שנערכה מול מר"ש וראש ענף רפואת אסירים בשב"ס, במר"ש לא קיימת מחלקה לנשים, אך במקרים חריגים מסוימים נשים אושפזו במר"ש, בתא אחד באגף השמור. הובהר כי נוכח ההכרח בהפרדה בין גברים לנשים, אפשרויות ההחזקה מצומצמות ומחייבות בין היתר, נוכחות סוהרת ביטחון צמודה, כמו גם איתור אסירה תומכת שתוחזק יחד עם המערערת בתא לצורך תמיכה. נציגת שב"ס התייחסה למסמכים הרפואיים שצורפו, וצינה כי תקופת מעצרה של המערערת התאפיינה בחוסר שיתוף פעולה של המערערת עם הצוות הרפואי, וסירובים רבים מאוד לקבלת טיפול רפואי. על אף מצבה, המערערת המשיכה לעשן. נוכח האמור, להתרשמות גורמי הרפואה, הגורם העיקרי להחמרה במצבה הוא חוסר שיתוף פעולה רפואי ועישון כבד, כשהדבר עתיד להקשות גם על שהייתה בשב"ס. יחד עם זאת, צוין כי על פי ההערכה, שב"ס ביחד עם גורמי רפואה בקהילה מסוגל להעניק למערערת את הטיפול הרפואי הנדרש.
33. בעקבות זאת, הגיש ב"כ המערערת בקשה לקבלת חוות דעת עדכנית מטעם גורם רפואי מוסמך, וזאת בטענה כי בתקופה החולפת חלה התדרדרות נוספת במצבה הרפואי של המערערת, שכללה שישה אשפוזים נוספים. בהחלטה מאותו היום (21.4.25) הורה בית המשפט להגנה להגיש את המסמכים הרפואיים אודות האשפוזים האחרונים לידי המשיבה, וקבע כי על המשיבה להציג מסמך עדכני מהגורם המתאים בשב"ס.
34. בהמשך, ביום 12.5.25 הגישה המשיבה הודעת עדכון אליה צירפה מכתב שנשלח באמצעות דואר אלקטרוני מאת נציג הלשכה המשפטית ביום 8.5.25 (להלן: עמדת שב"ס מיום 8.5.25) בו צוין כי מהמסמכים הרפואיים העדכניים שהועברו לידי שב"ס עלה כי במהלך אשפוזו בחודש מרץ 2025 המערערת שוב לא שיתפה פעולה בקבלת טיפול רפואי, "סירוב אשפוז, אי שימוש במחולל חמצן, המשך עישון ועוד", דבר שמחמיר עוד יותר את מצבה הבריאותי. כמו כן, נציג הלשכה המשפטית חזר על העמדה לפיה שב"ס יחד עם גורמי רפואה בקהילה מסוגלים להעניק למערערת את הטיפול הרפואי הנדרש.
35. בה בעת הגיש ב"כ המשיב בקשה לזימון הגורמים הרפואיים מטעם ההגנה ומטעם שב"ס למתן עדות בהליך הערעור וזאת בטענה כי מאז הדיון האחרון המערערת אושפזה בבתי חולים 7 פעמים, ומנגד טרם התקבלה עמדה מטעם גורם רפואי בשב"ס, להבדיל מגורם משפטי, הכוללת התייחסות מלאה להתדרדרות במצבה של המערערת. עוד נטען כי לנוכח תנאי הכליאה של נשים במצב רפואי מורכב, כפי שפורטו בעמדת שב"ס מיום 6.2.25, אין בידי שב"ס יכולת לספק לה את צרכיה הרפואיים. לבקשה צורפה חוות דעת משלימה מיום 27.4.25 מטעם ד"ר מאיר קרופסקי (להלן: חוות דעת משלימה מיום 27.4.25) בה פורט מצבה הרפואי העדכני של המערערת, תוך שהודגש בין היתר כי המערערת מרותקת לכיסא גלגלים וזקוקה לעזרה בפעולות בסיסיות, כאשר מכלול המחלות ובכלל זה מחלת ריאות כרונית מהווה סיכון של ממש בתנאי הכליאה ומחייב טיפול רפואי ביתי בסיוע תומך של שירותי הקהילה.
36. בהחלטה מיום 14.5.25 בית המשפט דחה את הבקשה לזימון עדים בקובעו כי אין לסטות מהכלל לפיו אין גובים עדויות בהליך הערעור. ביחס להגשת מסמכים רפואיים נקבע כי ניתן יהיה להגיש את המסמכים בהסכמה, למעט חוות הדעת. כמו כן, המשיבה התבקשה להעביר בדחיפות סיכום מחלה ועמדה עדכנית ומלאה של גורמי רפואה בשב"ס.

37. ביום 18.5.25 התקבל מסמך החתום על ידי קרפ"ר שב"ס (להלן: עמדת שב"ס מיום 18.5.25), בו צוין כי לאחר מעבר על כלל המסמכים הרפואיים שהוצגו בפניו "אין שינוי בחוות הדעת. אכן מדובר באסירה המציגה מספר בעיות רפואיות מורכבות, אך למרות הנאמר, חיה עם בעלה בביתה. שב"ס ביחד עם רופאת הקהילה יוכל לתת מענה, כפי שמטפל גם באסירים עם מחלות מורכבות אחרות, הנמצאים במשמורת." במקביל הגיש ב"כ המערער מסמכים רפואיים המעידים על שבעה אשפוזים מאז חודש פברואר 2025 כולל חוות הדעת המשלימה מיום 27.4.25, שנערכה על ידי ד"ר קרופסקי.
38. ביום 19.5.25 נערך דיון במהלכו התקבלה חוות הדעת המשלימה מיום 27.4.25 לתיק בית המשפט.
39. בהמשך, ביום 7.7.25 נערך דיון נוסף במהלכו טענו הצדדים בהרחבה והדיון נדחה למתן החלטה.
40. ביום 14.7.25 הגיש המערער בקשה להגשת חוות דעת רפואית עדכנית מטעם ד"ר מאיר קרופסקי המצביעה לשיטתו על החמרה נוספת במצבה של המערער מאז חודש מרץ 2025 (להלן: חוות דעת מעודכנת מיום 14.7.25). דיון והכרעה:
41. לאחר שעיינתי בגזר-הדין של בית-המשפט קמא, בהודעת הערעור ובמסמכים הרפואיים שהוגשו בהליך הערעור ושמעתי את טיעוני הצדדים בעל-פה בהרחבה בדיונים שנערכו בפניו, הגעתי לכלל מסקנה לפיה יש לדחות את הערעור על כל חלקיו. בית המשפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים ואני סבור שאין מקום להתערב בהחלטתו.
42. מקובלת עלי מסקנת בית משפט קמא לפיה נוכח העובדה כי לכל מרומה אינטרס רכושי העומד בפני עצמו, כאשר העבירות בוצעו בנפרד, במועדים שונים וכלפי נפגעים שונים, הגם שבתוך תקופה קצרה, בכל פעם גובשו מחדש יסודות העבירה באופן עצמאי - לכן יש לקבוע מתחם עצמאי ונפרד לכל אחד מהאישומים. אני סבור כי לא ניתן להשקיף על מעשה המרמה שנעשו כלפי כל אחד מקורבנות העבירה כעל "מסכת עבריינית אחת", בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014). בכל אחד מהאישומים מתוארת תכנית עבריינית העומדת בפני עצמה, שנועדה לפגוע בקורבן עבירה אחר ולא ניתן לקבוע כי קיים ביניהם קשר ענייני הדוק, ראו לדוגמה: ע"פ 4603/17 דוד אדרי נ' מדינת ישראל פסקה 12 (16.7.2019).
43. אשר לטענות המערערת ביחס למתחם הענישה שנקבע, לאחר שעיינתי בפסיקה שאזכרה בגזר דינו של בית המשפט קמא כמו גם בפסיקה אליה הפנה ב"כ המערער, אני סבור כי עונש המאסר שנגזר על המערערת משקף באופן ראוי ומאוזן את רמת הענישה הנוהגת בנסיבות דומות, כאשר בית המשפט קמא אף בחר להקל עם המערערת נוכח מצבה הרפואי. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שיש להחמיר בעונשו של מי שמבצע עבירות מרמה וזיוף, ראו: רע"פ 8778/18 שרויש נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (24.12.2018):

"עבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה (רע"פ 4514/18 אהרוניאן נ' פרקליטות המדינה [פורסם בנבו] (3.7.2018))."

ראו גם: רע"פ 249/21 איתמר חנונה נ' מדינת ישראל (נבו, 11.2.2021) וכן רע"פ 5328/20 שמעון ממון נ' מדינת ישראל (נבו, 1.9.2020). הדברים נכונים ביתר שאת במקרה שלפנינו, נוכח תדירות מעשי המרמה, היקפם, ומספר הקורבנות שנפגעו כתוצאה ממעשיה של המערערת. בנוסף עלינו להביא בחשבון את עברה הפלילי הרלוונטי של המערערת, עבר המעיד על חוסר הפנמתה את חומרת המעשים שביצעה, ומלמד על הצורך בענישה מוחשית ומרתיעה בעניינה.

44. עיקרו של הערעור נסוב סביב השאלה אם מצבה הרפואי של המערערת, המשתקף ביו היתר באשפוזים החוזרים בשנה החולפת, מצדיק בנסיבות המקרה הקלה בעונשה עד כדי ביטול רכיב המאסר בפועל, שהושת בערכאה הדיונית.

45. סעיפים 40 ו-40א לחוק העונשין מקנים לבית המשפט אפשרות לחרוג ממתחם העונש ההולם, לקולה או לחומרה, משני טעמים: שיקולי שיקום והגנה על שלום הציבור. לצד זאת, ההלכה הפסוקה הכירה בחריג נוסף המאפשר סטייה מהמתחם מ"שיקולי צדק". כך, בע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל, פסקאות 214-223 (29.12.2015) (להלן: עניין קלנר) נקבע כי בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי צדק, בנסיבות בהן כניסתו של נאשם למאסר עלולה לסכן את חייו, או לקצר בצורה ניכרת את תוחלת חייו. בית המשפט העליון קבע כי במקרה כזה יש לאזן בין שיקולי הצדק לבין חומרת מעשיו של הנאשם, מידת אשמתו ומידת מסוכנותו לציבור.

46. בד בבד הודגש כי מדובר ב"פתח צר" אשר ניתן לעשות בו שימוש רק במקרים חריגים ונדירים בלבד. בהתאם לכך, לא די בטענה כללית לפיה הנאשם סובל מבעיות רפואיות שעשויות להקשות על ריצוי מאסרו, אלא נדרש להראות כי השהות במאסר תביא להרעה ממשית במצבו הרפואי ואף לקיצור תוחלת חייו באופן מוחשי. בהקשר זה בית המשפט העליון הבהיר כי:

"כאשר עסקינן במצב רפואי, ככלל, הנחת המוצא היא כי גורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, כולל כאלה שאינם פשוטים כלל ועיקר [...] אין אפוא בדברינו אלה משום קביעת כלל שלפיו טענה לקיצור תוחלת חיים נושאת בידה, מניה וביה, חסינות מפני עונש מאסר בפועל." (עניין קלנר, פסקה 222).

47. הלכה זו יושמה בשורה של פסקי דין, בהם נדחתה הטענה למצב בריאותי קשה כעילה לאי השתתף מאסר בפועל. ראו, מיני רבים: רע"פ 1076/16 חיים כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.12.2016); רע"פ 3337/18 שלום ביליק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.5.2018); וכן רע"פ 7757/21 מרזוקי נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (24.5.2022).
רע"פ 2724/17 דוד מורגנשטרן נ' מדינת ישראל, פסקה 55 (24.4.2018), חזר בית המשפט העליון על הקביעה כי לא בכל מקרה בו בריאותו של אדם שהורשע בדיון לקויה, ימנע הדבר את כניסתו למאסר בפועל, וציין כי ההכרעה בעניין קלנר נעשתה על רקע הנסיבות המיוחדות לאותו מקרה.
48. במקרה שלפנינו, מהמסמכים הרפואיים שהוגשו לבית המשפט עולה כי מצבה הרפואי של המערער מורכב. מדובר באישה כבת 47, מרותקת לכיסא גלגלים וסובלת ממגוון מחלות ובכלל זה מחלת ריאות כרונית קשה על רקע עישון כבד ארוך טווח, ובהתאם לכך זקוקה לסיוע סיעודי ורפואי לרבות חיבור למחולל חמצן. בשנת 2023, במהלך ניהול ההליך בבית משפט קמא, חלה החמרה במצבה הרפואי של המערער, היא אושפזה לפרק זמן ממושך, הייתה מורדמת ומונשמת ובשל כך בחודש מרץ 2023 שוחררה ממעצר והועברה לבית חולים שמיר אסף הרופא ובהמשך לשיקום בבית לווינסטין. לאחר מתן גזר הדין, החל מחודש פברואר 2025 נרשמו אשפוזים חוזרים של המערער על רקע בצקות ברגלים, קוצר נשימה, היפרקלמיה ועוד. כאמור, לעמדתו של ד"ר קרופסקי, כפי שמשתקף משלושת חוות הדעת שהוגשו במסגרת הערעור, שהייתה של המערער בין כתלי הכלא תסכן את בריאותה עד כדי סיכון חייה.
49. מנגד, גורמי השב"ס ציינו בעמדתם כי הגורם העיקרי להחמרה במצבה הרפואי של המערער נעוץ בעובדה שהמערער אינה משתפת פעולה עם הצוות הרפואי ונמנעת מלקבל טיפול ועל אף מצבה המורכב ממשיכה לעשן באופן כבד, הגם שהייתה מונשמת מספר פעמים, זאת ללא קשר למעצרה. הודגש כי אומנם חוסר שיתוף הפעולה של המערער עתיד להכביד ולהקשות על שהותה בשב"ס, אך על פי הערכתם, שב"ס יחד עם גורמי הרפואה בקהילה, ערוכים להעניק למערער את הטיפול הרפואי הנדרש.
50. לאחר שעיינתי בחוות הדעת הרפואיות ובמסמכים הרפואיים שהוגשו מטעם המערער וכן בעמדת שב"ס אשר הוצגה לבית המשפט, אני סבור כי לא עלה בידי המערער להציג תשתית ראייתית מספקת ממנה עולה כי שהייתה של המערער במאסר בהכרח תביא להרעה ממשית במצבה הבריאותי עד כדי קיצור תוחלת חייה באופן שמחייב חריגה מהותית ממתחם העונש ההולם.
51. הגם שלמערער מספר בעיות רפואיות מורכבות והיא אף זקוקה לתמיכה סיעודית, כפי שעולה מעמדת גורמי שב"ס, מקור ההתדרדרות במצבה הרפואי של נעוץ במערער עצמה, שנמנעת מלשתף פעולה עם גורמי הרפואה. דברים אלה מוצאים תימוכין במסמכים הרפואיים שהוגשו מטעם ההגנה, אודות אשפוזיה לאחר מתן גזר הדין. כך, למשל בסיכום אשפוז מיום 1.4.25 בין היתר צוין כי קיימת "היענות ירודה לטיפול במחלות הרקע"; בסיכום אשפוז מיום 24.3.25 נכתב בין היתר כי המערער לא נטלה תרופות כפי שהומלץ לה וכי "יום למחרת עזבה מחלקה על דעת עצמה, ללא הודעה". דברים דומים עולים מסיכום אשפוז מיום 17.3.25 שם נכתב כי המערער הופנתה למספר בדיקות במיון אך סירבה להתאשפז ואף אינה משתמשת בחמצן ביתי. בהתאם לכך לא מצאתי לקבל את הטענה לפיה החמרה במצבה הרפואי במהלך שנת 2023 היא פועל יוצא משהותה בין כותלי הכלא וממילא אינני סבור כי אשפוזיה החוזרים של המערער לאחר מתן גזר הדין, מעידים על "התדרדרות קשה" שמצדיקה הימנעות משליחתה למאסר.

52. קרפ"ר שב"ס, ד"ר ליאב גולדשטיין, שב ובחן את מלוא המסמכים הרפואיים של המערערת תוך שציין כי למרות הבעיות הרפואיות המורכבות שמציגה המערערת, היא חייה עם בעלה בביתה, ובהתאם לכך חזר על העמדה לפיה שב"ס מסוגל להעניק למערערת את הטיפול הרפואי הדרוש. משעה שגורמי שב"ס הצהירו כי ביכולתם לטפל כראוי במערערת, מצבה הרפואי אינו מהווה עילה להימנעות משליחתה למאסר.
53. אל מול מצבה הרפואי המורכב של המערערת ניצבים מעשיה החמורים המפורטים בכתב האישום. המערערת הורשעה בשורה של עבירות מרמה והונאה, כאשר פעולותיה אופיינו בשיטתיות, תחכום ותעוזה רבה. המערערת גרמה לקורבנות העבירה, חלקם אנשים מבוגרים, נזק רכוש ונפשי רב, ניצלה את תמימותם ואת חולשתם ואף נמנעה מלהשיב להם את כספי הגניבה, למצער את חלקם, חרף הזדמנויות הרבות שהיו לה.
54. בנוסף, לחובת המערערת עבר פלילי רלוונטי הכולל ארבע הרשעות קודמות בעבירות מרמה והונאה, לרבות עבירות קבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה, זיוף ועוד מהשנים 2011, 2018, ו-2009. עיון בכתבי האישום שהוגשו בתיקים הקודמים אשר נוהלו נגד המערערת מלמד כי למערערת דפוס פעולה מרמתי חוזר, כאשר הסנקציות והעונשים שנגזרו עליה בעבר לא הרתיעו אותה מלבצע עבירות דומות, זאת חרף מצבה הרפואי הקשה - מצב רפואי בגינו ביקשה הקלה גם לאחר הרשעתה ביום 13.4.2018 בת"פ 4024-08-15.
55. נוכח המעשים בהם הורשעה המערערת אני סבור כי חרף מצבה הרפואי, לא ניתן לחרוג באופן משמעותי מן העונש ההולם ולהימנע מעונש הכולל מאסר בפועל לתקופה לא קצרה. ב"כ המערערת ביקש להשוות את עניינה של המערערת לנסיבות המקרה שנדון בע"פ 2432/24 פלוני נ' מדינת ישראל (26.12.2024), שם בית המשפט העליון נמנע מהשתתף מאסר בפועל על המערער בשל מצבו הבריאותי. אלא שעיון בפסק הדין מעלה כי דובר במקרה חריג בנסיבותיו: דובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, שהשתתף באירוע רב משתתפים שכלל יידוי אבנים לעבר רכב, כאשר חלקו היחסי בביצוע העבירות לא היה מרכזי, ורמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הוערכה כנמוכה. לא כך במקרה שלפנינו, מקום שהמערערת לקחה חלק פעיל ומרכזי בהונאה אשר בחלוף הזמן הלכה והשתכללה, וזאת לאחר שהורשעה בעבר ארבע פעמים בעבירות דומות והדבר לא מנע ממנה לבצע את העבירות שוב.
56. אשר לטענה לפיה היה על בית המשפט להפנות את המערערת פעם נוספת אל הממונה על עבודות שירות לטובת מציאת מקום השמה, אני סבור כי נוכח המעשים בהם הורשעה המערערת לא היה מקום מלכתחילה להפנותה אל הממונה על עבודות השירות שכן העונש ההולם במקרה זה הינו מאסר בפועל לתקופה לא קצרה. המערערת פגיעה חמורה בערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות המרמה ובראשם חופש ההחלטה, הפעולה והבחירה של הקורבנות המרומים, שהולכו שולל על ידי המערערת כאשר מלבד קניינם נפגע גם כבודם - נסיבות אלה מחייבות מסר מרתיע לעברייני המרמה. אדגיש כי הפניית המערערת אל הממונה על עבודות השירות אינה יכולה להוות בסיס לטענת הסתמכות, שהרי כידוע אין בעצם הזמנת חוות הדעת כדי לכבול את ידיו של בית המשפט הגוזר את דין הנאשם (רע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל, פסקה כח (13.8.2014)).

57. למעלה מן הצורך אציין כי אכן, במקרים בהם המניעה מלבצע עבודות שירות נובעת מנסיבות שאינן תלויות בנאשם עצמו אלא רק בשל מצבו הבריאותי אליו נקלע בעל כורחו, לא יהא זה צודק להורות על שליחתו למאסר בפועל חלף עבודות השירות, שהרי אין מצבו של נאשם עם מוגבלויות צריך להיות שונה לרעה מזה של כל נאשם אחר (ראו: רע"פ 1/09 ג'ג'ו אסרפ נ' מדינת ישראל, פסקה ז (17.3.2010)). אולם, במקרה שלפנינו, אי מציאת מקום השמה עבור המערערת אינו נעוץ אך ורק במצבה הרפואי, אלא הוא נובע גם מאופי העבירות המיוחסות לה ונסיבות ביצוען, המלמדים על קיומו של סיכון ממשי כלפי אוכלוסייה מוגנת, בשים לב לכך שבחלק מהמקרים המערערת פעלה במרמה כלפי קורבנות קשישים וקטינים.

58. אשר לטענה ביחס למדיניות הענישה המקלה שיש לנקוט כלפי נשים עברייניות, לא השתכנעתי כי בענייננו יש מקום להתחשבות מיוחדת במערערת על בסיס מגדרי. אכן קיימים קשיים בלתי מבוטלים בתנאי הכליאה של נשים עברייניות, אך כפי שנקבע בעניין קירשנבאום (פסקה 48), נימוק זה בפני עצמו אינו יכול לשמש כשיקול להקלה בעונשה של המערערת, וההנחה היא כי שב"ס ערוך לטפל בכל סוגי העברייניות, לרבות עברייניות רכוש בעלות מצב רפואי מורכב, שזהו מאסרן הראשון. יש לציין כי נסיבותיה האישיות של המערערת ומצבה הרפואי קיבלו כאמור ביטוי בגזר דינו של בית המשפט קמא, אשר העמיד עונשה של המערערת "לקראת" תחתית המתחם.

59. לסיכום, לאור מכלול הנימוקים אשר פורטו לעיל, אני סבור כי דין הערעור להידחות וכך אציע לחברי שנעשה.

מאור אבן חן, שופט

השופט עידו דרויאן-גמליאל, אב"ד:

מסכים ומצטרף גם להערת חברי, השופט עאסי.

עידו דרויאן-גמליאל, שופט

השופט עבאס עאסי:

אני מסכים לפסק דינו המפורט והמנומק של חברי כב' השופט מאור אבן חן.

למותר לציין כי, ככל שמצבה הרפואי מצדיק זאת, עומדת למערערת האפשרות לפנות לוועדה הפועלת מכוח חוק

שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001, המוסמכת לשחרר על תנאי אסיר ממאסרו, שחרור קבוע או זמני,

מטעמים רפואיים (ראו סעי' 7 לחוק).

עבאס עאסי, שופט

סוף דבר:

הערעור נדחה.

המערערת תתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל, שהושת עליה כאמור, ביום 17.08.25 עד השעה 10:00, בכלא נווה

תרצה, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותה תעודת זהות או דרכון ועותקי גזר הדין ופסק הדין. על

המערערת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר

בטלפונים: ***** או *****.

פסק הדין יישלח לב"כ הצדדים, לבקשתם, חלף התייצבותם לשימועו.

ניתן היום, ג' אב תשפ"ה, 28 יולי 2025, בהעדר הצדדים.